

Apologia de la vida

Un relat de: [askatu82](#)

Qui no ha tingut algun cop por de la vida? Segurament tothom ha pensat algun cop que hauria estat millor haver mort ja o simplement no haver nascut. Moltes vegades degut a certes situacions difícils, les persones ens enfonsem fins al punt de voler desaparèixer per sempre més. És una decisió respectable però covarda. Què passaria si ara mateix decidissis acabar per sempre més amb la teva vida? Si, ja sé que no hauries de preocupar-te per res més, però continuo pensant que seria una decisió molt covarda. Pensa en la gent que tens al costat. Què passaria amb ells? Tu potser no hauries de preocupar-te per res més en canvi ells, mai més tornaran a ser els mateixos. Tots els teus problemes passen directament a ser els seus problemes. Llavors imagina que ells prenguessin la mateixa decisió que tu, acabar amb la seva vida i oblidar-se de tot. De sobte tots els teus problemes i els seus problemes passarien a ser problemes d'una altre persona que a la vegada, al no poder carregar amb tot decidiria prendre el mateix camí que vosaltres dos, i així successivament fins que no quedés ningú. Imagina què podria arribar a passar si decideixes acabar amb la teva vida. A més, pensa una cosa: oblida per un moment tots els mals moments que has passat durant la teva vida. Recorda ara quan eres petit i tot era meravellós. Els problemes no existien. Recorda també quan et vas anar fent gran i poc a poc vas anar descobrint tots els bons moments que et pot donar la vida. Recordes aquella noia que tant t'agradava i que després de tant d'insistir va acceptar venir a prendre una copa amb tu? Recordes el primer petó amb aquella noia? Recordes que meravellós que era tot quan sorties al carrer agafat de la seva cintura, sense haver-te de preocupar de res, tant sols que ella estigués a gust amb tu? O, recordes també el primer dia que, amagats a un portal vas posar la teva mà més allà dels límits establerts? Recorda també d'altres moments de la teva vida, com per exemple la il·lusió que fa un regal encertat el dia del teu aniversari, un petó quan més el necessites, una pel·lícula que t'arriba al cor, un sopa amb la gent que estimes, un casament d'un amic, o simplement el teu propi casament, els teus fills,... imagina. Torna a pensar ara en què passaria si decidissis que tot s'ha acabat i que no val la pena continuar. Creus que es una decisió encertada? Creus que no val o que no valdrà la pena esperar temps millors, tenir un company o una companya, casar-vos, tenir fills, donar-los tot l'amor que se'ls hi pugui donar,... No valdria la pena deixar que la mort vingués pel seu propi peu? No sé, potser vaig mal encaminat, però crec que si mires al teu costat veuràs que no estàs sol i que, si marxés, t'enduràs amb tu moltes vides.